

تأثیر آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقای بهزیستی روان‌شناختی و تاب‌آوری کودکان دارای اختلال یادگیری اکبر عطادخت^۱، حمید نوروزی^۲ و عذرًا غفاری^۳

چکیده

هدف مطالعه حاضر بررسی اثربخشی آموزش مهارت حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقای بهزیستی روان‌شناختی و تاب‌آوری دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری بود. این مطالعه آزمایشی بود. نمونه‌ی پژوهش شامل ۴۰ دانش‌آموز ۱۶-۱۲ ساله مبتلا به اختلال یادگیری بود که به صورت تصادفی ساده از مرکز ناتوانی یادگیری شهر اردبیل انتخاب شد، در دو گروه آزمایشی و کنترل گمارده شدند. گروه آزمایشی در معرض آموزش گروهی حل مسئله‌ی اجتماعی به مدت شش جلسه قرار گرفت. برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش از آزمون بهزیستی روان‌شناختی ریف و تاب‌آوری کانر و دیوید سون استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقای تاب‌آوری و تمامی مؤلفه‌های بهزیستی روان‌شناختی (پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خودمختاری، زندگی هدفمند و رشد فردی) به جز مؤلفه (سلط بر محیط) در دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری تأثیر مثبتی دارد. این نتایج تلویحات مهمی را در زمینه آموزش و خدمات مشاوره‌ای دانش‌آموزان مبتلا به اختلال یادگیری، به عنوان بخش مهمی از درمان، به دنبال دارد.

واژه‌های کلیدی: اختلال یادگیری، مهارت حل مسئله‌ی اجتماعی، بهزیستی روان‌شناختی، تاب‌آوری

۱. استادیار روان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

۲. نویسنده‌ی رابط: کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات اردبیل

Hamidnorouzi109@yahoo.com

۳. استادیار روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۶/۲۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۲/۹/۳۰

مقدمه

یکی از مشکلات تحصیلی که باعث تشویق و مراجعات مکرر والدین به کلینیک‌های بالینی می‌شود، اختلالات یادگیری است. در طبقه بندی DSM-IV، اختلال یادگیری زمانی تشخیص داده می‌شود که پیش‌رفت در آزمون‌های استاندارد شده برای خواندن، ریاضیات و بیان نوشتاری به‌طور قابل ملاحظه‌ای زیر حد مورد انتظار بر حسب سن، تحصیلات و سطح هوشی باشد (فلچر، موریس و لیون^۱، ۲۰۰۷). موگاسیل، پاتیل، پال و موگاسیل^۲ (۲۰۱۱) با بررسی کودکان ۸ تا ۱۱ ساله هندی میزان شیوع کل ناتوانی‌های یادگیری را ۱۵/۱۷ درصد گزارش کردند. میزان شیوع ناتوانی یادگیری از ۲ تا ۱۰ درصد گزارش شده است (انجمن روان‌شناسی آمریکا، ۲۰۰۰؛ ترجمه‌ی آودیس یانس و نیکخو، ۱۳۸۸). در DSM-IV-TR گفته شده که تقریباً ۵ درصد دانش‌آموزان مدارس عمومی در ایالات متحده، دچار نوعی اختلال یادگیری هستند (آلتراس^۳، ۲۰۰۷؛ به نقل از نریمانی، رجبی، افروز و صمدی‌خوشرو، ۱۳۹۰). فراتحلیل بهزاد (۱۳۸۴) نشان داد که میزان شیوع اختلال یادگیری در دانش‌آموزان ابتدایی، ۴/۵۸ درصد است و در استان اردبیل، ۱۳ درصد گزارش شده است.

از آن‌جا که مشکلات یادگیری، مهارت‌ها و کارایی دانش‌آموزان مبتلا به اختلال یادگیری، به طور قابل ملاحظه‌ای پایین‌تر از سطح مورد انتظار است، این موضوع، با پیشرفت تحصیلی و با فعالیت‌های روزمره که مستلزم به کارگیری این مهارت‌هاست، تداخل ایجاد می‌کند (کاپلان و سادوک و گرب، ۲۰۰۲؛ ترجمه‌ی پورافکاری، ۱۳۸۲). بنابراین، دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری سطوح بالایی از مشکلات اجتماعی- هیجانی را در مقایسه با دانش‌آموزان به‌هنگار از خود نشان داده (اورباج، گروس-تسور، مانور و شالر^۴، ۲۰۰۸) و تحقیقات نشان داده‌اند

-
1. Flether, Morris & Lyon
 2. Mogyasae, Patil, Pal & Mogasae
 3. Altarac
 - 4 . Auerbach, Gross-Tsur, Marnor & shaler

کودکانی که دچار نارسایی‌های هیجانی هستند در ۳۸ الی ۷۶ درصد موارد، مبتلا به اختلالات یادگیری نیز می‌باشند (فوسلس، روزنبرگ و روزنبرگ،^۱ ۱۹۹۱). در ضمن این کودکان در یادگیری مهارت‌های اجتماعی نیز، ضعیف عمل می‌کنند. به همین دلیل اغلب این کودکان با عکس العمل‌های منفی از سوی والدین، بزرگسالان و کودکان دیگر رویرو می‌شوند که اگر مورد بی توجهی قرار بگیرند، نتایج جبران ناپذیری برای جامعه و خانواده در خواهد داشت (آشر و تیلر^۲، ۲۰۰۱). هازل، شوماخر، شرمن، شلان^۳ (۱۹۸۲) با آموزش دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری توانستند سطح رفتارهای هدف را افزایش دهند.

موارد و مشکلات گزارش شده، از جمله عواملی هستند که می‌توانند بهزیستی روان‌شناختی^۴ کودکان مبتلا اختلال یادگیری را مختلف کنند. ریف^۵ بهزیستی روان‌شناختی را تلاش فرد برای تحقق توانایی‌های بالقوه خود می‌داند. کودکان مبتلا به اختلال یادگیری، به دلیل شکست‌های مکرری که در مدرسه و منزل با آن رویرو می‌شوند، از نظر بهزیستی روان‌شناختی در سطح پایین تر از کودکان عادی قرار دارند (گروسمان و نیمن^۶، ۲۰۰۴).

کوبیر، اسمیلی، موریسون، ویلیامسون و آلان^۷ (۲۰۰۷) شیوع مشکلات بهزیستی روان‌شناختی را در افراد ناتوان در یادگیری در مقایسه با گروه کنترل بیش تر گزارش کرده و ابوت و مک‌کنکی^۸ (۲۰۰۶) نیز به وجود مشکلات روان‌شناختی از قبیل افسردگی، اضطراب، ناسازگاری اجتماعی و عواطف منفی در این افراد اشاره کرده‌اند. بنابراین، بررسی وضعیت بهزیستی روان‌شناختی دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری، و اتخاذ تدابیری برای ارتقای آن از ضرورت‌های غیر قابل

1 . Fossles, Rosenberg & Rosenberg

2 . Asher & Tayler

3 . Hazal, Schomaker, Sherman & Sheldon

4 . psychological wellbing

5 . Reif

6 . Grossmean & Niemnn

7 . Cooper, Smiley, Morrison, Williamson & Allan

8 . Abbot & MacConkey

انکار در مورد این دانش آموزان است.

مشکل دیگری که در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری گزارش شده، تاب آوری ضعیف آن‌هاست که در زندگی اجتماعی و خانوادگی دیده می‌شود (بونانو^۱، ۲۰۰۴؛ به نقل از ابراهیمی‌اردی، ۱۳۹۰). تاب آوری به عنوان یک فرایند، توانایی سازگاری موفقیت آمیز با شرایط تهدید کننده و به بیان دیگر، سازگاری مثبت در واکنش به شرایط ناگوار است (گارمزی و ماستن^۲، ۱۹۹۱). تاب آوری از سرخختی، خود افزایی، مقابله سرکوب گرایانه، داشتن خلق و خو و احساسات مثبت حاصل می‌شود (بونانو^۳، ۲۰۰۹). نتایج مطالعات نشان می‌دهند که تاب آوری با تعديل و کم‌رنگ تر کردن عوامل فشارزای حاکم بر شرایط زندگی کودکان مبتلا به اختلال یادگیری، می‌تواند بهزیستی روان‌شناختی این افراد را تضمین کرده (کانر^۴، ۲۰۰۶)، زمینه را برای ارتقای آن فراهم کند. طاهری و شفیعی امیری (۲۰۱۲) در مطالعات خود به این نتیجه رسیدند که آرامش عضلانی و آموزش مهارت‌های حل مسئله‌ی اجتماعی در کاهش اضطراب مؤثر است. آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی موجب افزایش خودکنترلی، خودکارآمدی و کاهش تکانشوری دانش آموزان می‌شود (دادفر، ۱۳۹۰). آن، الیکسون-اشمیت، والاندر و بیاسینی^۵ (۲۰۰۵) در پژوهشی که آن جام داده بودند به این نتیجه دست یافتند که تاب آوری متغیری است که می‌تواند کیفیت زندگی را در نوجوانان با معلولیت حرکتی افزایش دهد.

از جمله مداخلاتی که می‌توان برای افزایش تاب آوری و ارتقای بهزیستی روان‌شناختی دانش آموزان، استفاده کرد، آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی است. حل مسئله‌ی اجتماعی فرایندی است شناختی که به وسیله‌ی آن فرد می‌کوشد راه حل مناسبی را برای یک مشکل پیدا کند (پرلا و ادوئل، ۲۰۰۴؛ به نقل از خوش‌کام، ملک پور، مولوی، ۱۳۸۷). آموزش حل مسئله، فرآیندی ساده

1 . Bonanno

2. Garmezy & Masten

3. Bananno

4. Coner

5. Ann, Alriksson-Schmidt, MSPH, Wallander & Biasini

است که به راحتی می‌توان آن را آموخت. در این رویکرد فرد می‌آموزد که چگونه به شیوه‌های صحیح و کار آمد، مشکل را تعریف و بررسی نمود، برای حل آن اقدام نماید (هاوتون و همکاران، ۲۰۰۰؛ ترجمه‌ی قاسم‌زاده، ۱۳۸۱). هگل، بارت و اولکسان^۱ (۲۰۰۰) در بررسی خود بدین نتیجه رسیدند که آموزش مهارت‌های حل مسئله می‌تواند به عنوان مداخله درمانی کوتاه مدت در درمان افسردگی مؤثر باشد و بلرز، دی زوریلا و میریو^۲ (۲۰۰۲)، بین نگرانی، اضطراب و ابعاد حل مسئله به استثنای حل مسئله منطقی، رابطه معناداری گزارش کرده‌اند. محمدی (۱۳۸۲) نیز در پژوهشی به این نتیجه رسیده که آموزش مهارت حل مسئله، اختلال رفتاری دانش‌آموزان را کاهش می‌دهد و بالاخره، بارکر^۳ (۲۰۰۲) گزارش کرده که بین توانایی حل مسئله و عمل کرد تحصیلی رابطه وجود دارد. در مورد تأثیر آموزش حل مسئله اجتماعی بر افزایش شایستگی اجتماعی دانش‌آموزان مبتلا به اختلال یادگیری شاول و همکاران به نتایج مثبتی رسیدند. مرسلی و احمدی و سعادت (۱۳۹۱) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که دانش‌آموزانی که تحت آموزش مبتنی بر روش حل مسئله قرار داشتند از پیش‌رفت تحصیلی بیشتری نسبت به دانش‌آموزانی که آموزش به روش سنتی داشتند، بود. فرانسر، گالینسکی، اسموکوسکی، توزیان، روس و گو^۴ (۲۰۰۶) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که دانش‌آموزانی که در آموزش حل مسئله اجتماعی شرکت کرده بودند، به نحوی آشکار نسبت به دیگر کودکان پرخاشگری، رقابت اجتماعی بیشتر و پرخاشگری کمتر داشته‌اند. حاتمی‌فرد و همکاران در پژوهش خود نشان دادند که آموزش حل مسئله میزان سازگاری اجتماعی دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد. باباپور‌خیرالدین، رسول‌زاده طباطبایی، اژه‌ای و آشتیانی (۱۳۸۲) در تحقیقات خود نشان دادند که آموزش مهارت حل مسئله باعث کاهش رفتارهای ضد اجتماعی و پرخاشگری، افزایش کنترل خود،

1. Hegel, Barret & Boxman

2 . Belerz , Dizorila & Mayden

3 . Barker

4 . Franser, Galinsky, Smokowski, Tevzian, Rose & Guo

افزایش سطح سلامت روانی و رضایت از زندگی می‌شود. سهراهی، محمودی و عدالت‌زاده (۲۰۱۳) به این نتیجه دست یافتند که آموزش حل مسئله با مشاوره گروهی باعث افزایش خودکارآمدی دانش آموزان دختر می‌شود. واسیلوسکیا (۲۰۱۱)، در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که آموزش هر چهار مؤلفه‌ی حل مسئله (AS, TCS, NPO, PPO) در کاهش علائم افسردگی تأثیر دارد.

با توجه به ضرورت توجه به بهزیستی روان‌شناختی دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری، ضعف تاب آوری آن‌ها و اثر تعديل کنندگی تاب آوری بر بهزیستی روان‌شناختی و نهایتاً قابلیت اثربخشی مورد انتظار آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقاء تاب آوری و بهزیستی روان‌شناختی دانش آموزان مبتلا به اختلال یادگیری از یک طرف، و خلاء‌های پژوهشی موجود در این زمینه از طرف دیگر، و همچنین تعدد مشکلات مربوط به زندگی و تحصیل افراد ناتوان در یادگیری که آینده این افراد را رقم می‌زنند، این مطالعه در صدد بررسی آزمایشی اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقاء بهزیستی روان‌شناختی و تاب آوری دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری بود.

روش

روش این مطالعه از نوع آزمایشی بوده، از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه‌ی آماری، متشکل از کلیه‌ی دانش آموزان ۱۲ الی ۱۶ ساله‌ی ای بود که با تشخیص اختلال یادگیری، در سال تحصیلی ۹۱-۹۲، در مرکز اختلالات یادگیری اردبیل، مشغول دریافت مداخلات لازم بودند. نمونه‌ی این پژوهش در دو مرحله آن‌جام شد. در مرحله‌ی اول دانش آموزانی که دارای ناتوانی‌های یادگیری بوده و در مرکز ناتوانی یادگیری اردبیل مشغول دریافت مداخلات معمول بودند، شناسایی شد و در مرحله‌ی دوم از این افراد تعداد ۴۰ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب و در دو گروه ۲۰ نفره آزمایش و کنترل قرار داده شد. ابزارهای مورد استفاده برای جمع آوری داده‌ها عبارت بودند از:

الف- پرسش‌نامه‌ی بهزیستی روان‌شناختی ریف: این پرسش‌نامه توسط ریف در سال

۱۹۸۹ ساخته شده و در سال ۲۰۰۲ مورد تجدید نظر قرار گرفته است و تعداد آیتم‌های این پرسش‌نامه ۵۴ آیتم می‌باشد. این پرسش‌نامه شش عامل خود مختاری، تسلط بر محیط، رشد شخصی، ارتباط مثبت با دیگران، هدفمندی در زندگی و پذیرش خود را می‌سنجد، ضمن این که مجموعه این شش عامل به صورت نمره‌ی کلی بهزیستی روان‌شناختی محاسبه می‌کند. این آزمون نوعی خود سنجی است که در مقیاس شش درجه‌ای لیکرت کاملاً موافق تا کاملاً مخالف نمره گذاری می‌شود. در پژوهشی همسانی درونی از طریق آلفای کرونباخ، $\alpha = 0.92$ و ضریب همبستگی به دست آمده از طریق باز آزمایی برای کل مقیاس 0.76 و برای خردۀ مقیاس بین 0.97 تا 0.73 بوده که همگی در سطح $p < 0.01$ معنادار است. یحیی‌زاده (۱۳۸۴) روایی محتوایی و سازه‌ای آزمون فوق را مطلوب و بالا گزارش کرده است (به نقل از تقی پور، ۱۳۷۷).

ب-پرسش‌نامه‌ی تاب‌آوری کانر و دیویدسون^۱ (CD-RISC): مقیاس تاب‌آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) یک ابزار ۲۵ سؤالی است که سازه‌ی تاب‌آوری را در اندازه‌های پنج درجه‌ای لیکرت از صفر تا چهار می‌سنجد. حداقل نمره‌ی تاب‌آوری آزمودنی‌ها در این مقیاس صفر و حداکثر نمره نیز ۱۰۰ است. نتایج مطالعه‌ی مقدماتی مربوط به ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس، پایایی و روایی آن را تأیید کرده است (کانر و دیویدسون، ۲۰۰۳). همسانی درونی، پایایی باز آزمایی و روایی همگرا و واگرای مقیاس کافی گزارش شده‌اند و گرچه نتایج تحلیل عاملی اکتشافی وجود پنج عامل (شاخص‌گرایی/استحکام شخصی، اعتماد به غرایی شخصی/حمل عواطف منفی، پذیرش مثبت عواطف/روابط ایمن، مهار، معنویت) را برای مقیاس تاب‌آوری تأیید کرده است، چون پایایی و روایی زیرمقیاس‌ها هنوز به طور قطع تأیید نشده‌اند، در حال حاضر فقط نمره‌ی کلی تاب‌آوری برای هدف‌های پژوهشی معتبر محسوب می‌شود (کانر و دیویدسون، ۲۰۰۳). برای تعیین روایی این مقیاس نخست همبستگی هر گویه با نمره‌ی کل به جز گویه 0.41 تا 0.64 را نشان داد. برای تعیین پایایی مقیاس تاب‌آوری کانر و دیویدسون (CD-RTS9) از آلفای

1. Conner & Daividson

کروناخ بهره گرفته شد و ضریب پایایی ۰/۸۹ به دست آمد (محمدی، ۱۳۸۴).

بعد از ایجاد هماهنگی با مرکز ویژه اختلالات یادگیری شهر اردیل و مشخص نمودن گروه نمونه، پرسش نامه‌های بهزیستی روان‌شناختی و تاب آوری در اختیار دانش آموزان قرار داده شده و نتایج به عنوان پیش آزمون در نظر گرفته شد. در مرحله‌ی بعد ضمن گمارش و تقسیم بندی دانش آموزان انتخاب شده، به دو گروه آزمایش و کنترل، آزمودنی‌های گروه آزمایش تحت شش جلسه‌ی یک و نیم ساعته آموزش گروهی مهارت‌های حل مسئله‌ی اجتماعی قرار داده شدند. مفاهیم مطرح شده در جلسات به ترتیب شامل بیان جهت گیری نسبت به مشکل با مسئله، تعریف دقیق مشکل با مسئله، ارائه‌ی راه حل‌های متعدد و فراوان، ارزیابی راه حل‌ها، انتخاب راه حل مناسب و طراحی، اجرای راه حل و ارزیابی بود. در مرحله‌ی آخر دوباره‌ی آزمون بهزیستی اجتماعی و تاب آوری در اختیار هر دو گروه قرار داده شده، به عنوان پس آزمون در نظر گرفته شد و در نهایت داده‌های جمع آوری شده با استفاده از روش آماری کوواریانس بر روی SPSS-16، تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی آزمودنی‌های شرکت کننده در پژوهش

متغیرها	گروه‌ها	فرآوانی (میانگین)	درصد (انحراف معیار)
جنسیت	پسر	۳۵	۸۷/۵
دختر	۵	۱۲/۵	
اول راهنمایی	۳۳	۸۲/۵	
پایه‌ی تحصیلی	دوم راهنمایی	۵	۱۲/۵
سوم راهنمایی	۲	۵	
وضعیت اقتصادی	بسیار ضعیف	۱	۲/۵
ضعیف	۲	۵	
متوسط	۱۹	۴۷/۵	
خوب	۱۸	۴۵	
سن	۱۳/۷۵	۰/۸۰	

جدول ۱ ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه‌های انتخاب شده را نشان می‌دهد. همان طوری که در جدول مشاهده می‌شود، میانگین سنی نمونه‌ها ۱۳/۷۵ بوده، اکثریت نمونه‌ها (۸۷/۵ درصد) متعلق به جنس مذکور، ۸۲/۵ درصد از آن‌ها از پایه‌ی تحصیلی اول راهنمایی و وضعیت اقتصادی اکثریت نمونه‌ها متوسط یا خوب بودند.

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار بهزیستی روان‌شناختی و مؤلفه‌های آن به تفکیک پیش آزمون و پس آزمون گروه‌های آزمایشی و کنترل

گروه آزمایش										
گروه کنترل					پس آزمون					متغیرها
SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	
۲/۵۱	۲۸/۱۵	۳/۸۳	۲۹/۰۰	۳/۱۳	۳۶/۷۰	۲/۳۷	۳۴/۰۵			پذیرش خود
۴/۷۷	۲۶/۴۵	۳/۲۱	۲۴/۳۵	۲/۲۸	۳۸/۶۰	۱/۸۷	۳۳/۵۰			روابط مثبت با دیگران
۴/۹۲	۲۶/۵۵	۵/۹۳	۲۷/۳۰	۴/۲۲	۳۶/۸۵	۴/۷۶	۳۱/۸۰			خودنمختاری
۳/۱۰	۲۴/۹۵	۲/۸۱	۲۲/۴۵	۴/۴۵	۳۴/۸۰	۳/۹۲	۲۹/۴۵			تسلط بر محیط
۳/۱۷	۲۶/۸۰	۳/۳۶	۲۶/۹۵	۳/۶۴	۴۰/۲۵	۳/۸۵	۳۵/۱۰			زندگی هدفمند
۳/۱۶	۲۶/۲۵	۲/۳۷	۲۵/۶۰	۱/۴۲	۳۱/۴۰	۲/۷۳	۳۰/۳۰			رشد فردی
۱۰/۲۷	۱۵۹/۱۵	۱۰/۴۹	۱۵۵/۶۵	۹/۷۲	۲۱۸/۶۰	۵/۶۷	۱۹۴/۲۰			بهزیستی روان‌شناختی
۸/۸۴	۷۴/۷۰	۷/۶۳	۷۴/۲۵	۱/۹۱	۱۱۰/۱۰	۴/۷۶	۹۵/۱۵			تاب‌آوری

جدول ۲ میانگین نمرات پیش آزمون و پس آزمون گروه‌های آزمایشی و کنترل را در متغیرهای بهزیستی روان‌شناختی و مؤلفه‌های آن نشان می‌دهد. مقایسه‌ی نمرات پیش آزمون و پس آزمون گروه آزمایش و کنترل نشان می‌دهد که در اکثر متغیرها، نمرات پس آزمون گروه آزمایشی نسبت به نمرات پیش آزمون افزایش محسوسی دارد. اما برای بررسی معناداری این تفاوت‌ها، ضمن کنترل رعایت پیش فرض‌ها با استفاده از پیش فرض لوین که دلالت بر همسانی

تأثیر آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقای بهزیستی روان‌شناختی و قاب آوری کودکان...

واریانس‌ها داشت ($p < 0.05$)، از آزمون تحلیل کوواریانس با کنترل اثر پیش آزمون استفاده شد که نتایج آن در جداول بعدی آورده شده است.

جدول ۳. تحلیل کوواریانس نمرات بهزیستی روان‌شناختی و مؤلفه‌های آن با کنترل اثر پیش آزمون

متغیرها	منع تغییر	SS	df	MS	F	P
پذیرش خود	عضویت گروهی	۱۸۹/۸۸	۱	۱۸۹/۸۸	۱۸/۹۸	$p < 0.001$
	اثر پیش آزمون	۷۷/۹۴	۱	۷۷/۹۴	۷/۷۹	0.008
روابط مثبت با دیگران	عضویت گروهی	۱۵۹/۶۵	۱	۱۵۹/۶۵	۲۵/۳۱	$p < 0.001$
	اثر پیش آزمون	۱۲۰/۹۹	۱	۱۲۰/۹۹	۱۹/۱۸	$p < 0.001$
خود مختاری	عضویت گروهی	۴۶۷/۵۹	۱	۴۶۷/۵۹	۴۶/۵۹	$p < 0.001$
	اثر پیش آزمون	۸۳/۰۶	۱	۸۳/۰۶	۳/۵۳	0.068
سلط بر محیط	عضویت گروهی	۲۵/۰۱	۱	۲۵/۰۱	۲۵/۳۴	0.076
	اثر پیش آزمون	۱۳/۰۳	۱	۱۳/۰۳	۱/۷۴	0.195
زندگی هدفمند	عضویت گروهی	۴۴۲/۵۹	۱	۴۴۲/۵۹	۳۶/۸۵	$p < 0.001$
	اثر پیش آزمون	۷۳/۰۵	۱	۷۳/۰۵	۵/۵۳	0.038
رشد فردی	عضویت گروهی	۴۲/۹۹	۱	۴۲/۹۹	۴۲/۹۹	0.004
	اثر پیش آزمون	۲۲/۶۶	۱	۲۲/۶۶	۴/۹۲	0.033
بهزیستی روان‌شناختی	عضویت گروهی	۱۴۴۰/۶۶	۱	۱۴۴۰/۶۶	۱۴۴۰/۶۶	$p < 0.001$
	اثر پیش آزمون	۱۲۰۷/۸۳	۱	۱۲۰۷/۸۳	۱۶/۲۶	$p < 0.001$

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که پس از کنترل اثر پیش آزمون، میانگین نمرات پس آزمون بهزیستی روان‌شناختی ($F=19/40$)، پذیرش خود ($F=18/98$)، روابط مثبت با دیگران ($F=25/31$)، خود مختاری ($F=19/89$)، زندگی هدفمند ($F=3/342$) و رشد فردی ($F=9/32$)، در گروه آزمایشی بیشتر از گروه کنترل است ($F=19/44$) ولی این تفاوت در مؤلفه‌ی سلط بر محیط بهزیستی روان‌شناختی ($F=1440/66$) معناداری نبود ($P > 0.05$).

جدول ۴. تحلیل کوواریانس نمرات تابآوری با کنترل اثر پیش آزمون

P	F	MS	df	SS	متغیر منع تغییر
۰/۰۰۳	۱۰/۵۱	۴۸۹/۹۹	۱	۴۸۹/۹۹	عضویت گروهی
۰/۰۰۹	۷/۷۲	۳۵۹/۸۶	۱	۳۵۹/۸۶	تابآوری پیش آزمون

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که پس از کنترل اثر پیش آزمون، میانگین نمرات پس آزمون تابآوری ($F=10/51$)، در گروه آزمایشی بیشتر از گروه کنترل است ($P<0/01$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های حل مسئله‌ی اجتماعی در افزایش بهزیستی روان‌شناختی و تابآوری دانش‌آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری بود. در ارتباط با فرضیه‌ی اول این مطالعه (اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در بهزیستی روان‌شناختی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری)، نتایج نشان داد که آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی بر بهزیستی روان‌شناختی و همچنین مؤلفه‌های پذیرش خود، روابط مثبت با دیگران، خود مختاری، زندگی هدفمند و رشد فردی دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری تأثیر مثبتی دارد ولی این آموزش روی مؤلفه تسلط بر محیط بهزیستی روان‌شناختی اثربخش نبود. این یافته با نتایج بسیاری از مطالعات مرتبط آن جام شده، همسو می‌باشد. از جمله این مطالعات می‌توان به پژوهش‌های شوماخر، شرمن، شلان (۱۹۸۲) مبنی بر امکان افزایش رفتارهای هدف دانش‌آموزان مبتلا به اختلال یادگیری با آموزش و مطالعه‌ی مرسلي و همکاران (۱۳۹۱) مبنی بر اثربخشی آموزش مبتنی بر روش حل مسئله در پیش‌رفت تحصیلی دانش‌آموزان؛ مطالعه‌ی فرانسر و همکاران (۲۰۰۶) مبنی بر اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در افزایش رقابت اجتماعی و کاهش پرخاشگری؛ مطالعه باباپور و همکاران (۱۳۸۲) مبنی بر اثربخشی آموزش مهارت حل مسئله در کاهش رفتارهای ضد اجتماعی و پرخاشگری، افزایش کنترل خود، افزایش سطح سلامت روانی و رضایت از زندگی؛

مطالعه محمدی (۱۳۸۲) مبنی بر کاهش اختلال رفتاری دانش‌آموzan با آموزش مهارت حل مسئله؛ و نتایج مطالعه سهرابی و همکاران (۲۰۱۳) مبنی بر اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی با مشاوره‌ی گروهی در افزایش خودکارآمدی دانش‌آموzan دختر، همسو می‌باشد.

در تبیین اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در ارتقای بهزیستی روان‌شناختی می‌توان چنین گفت که مواجهه با مسائل و استرس‌های مختلف در زندگی، جزء لینفک هر فرد بوده، این مسایل در دانش‌آموzan مبتلا به اختلال یادگیری بیش تر هم دیده می‌شود. بر اساس نظریه‌ی هانس سلیه (ستدرم سازگاری عمومی)، افراد در مواجهه با مشکلات، بعد از تجربه مرحله اعلان خطر، وارد مرحله مقاومت می‌شوند. در این مرحله تا زمانی که عامل استرس زا ادامه داشته باشد، مکانیسم‌های بدن با صرف انرژی بسیج می‌شوند تا با عامل استرس زا مقابله نمایند. هر چه قدر فرد بتواند سریع‌تر از عهده مسئله برباید، میزان انرژی صرف شده کم‌تر بوده و احتمال رسیدن به مرحله سوم (فرسودگی و خستگی) کم‌تر می‌شود و در نتیجه سلامت روان‌شناختی و جسمی بیش تر تضمین می‌شود. در این شرایط بدیهی است که افراد با قدرت بالای حل مسئله‌ی اجتماعی، به راحتی و به سرعت می‌توانند از پس حل مسائل بر بیانند و در نتیجه آن، از میزان اثرات منفی و مخرب حل نشدن مسئله، روی ابعاد مختلف زیستی- روانی و اجتماعی کاسته می‌شود.

در ارتباط با فرضیه بعدی پژوهش نیز نتایج نشان داد که آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی بر ارتقای تاب آوری دانش‌آموzan دارای اختلال یادگیری تأثیر دارد. این یافته نیز با نتایج پژوهش دادر (۱۳۹۰) مبنی بر اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در افزایش خودکنترلی، خودکارآمدی و کاهش تکانشوری دانش‌آموzan؛ مطالعه محمودی راد و همکاران (۱۳۸۶) مبنی بر اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله‌ی اجتماعی بر اعتماد به نفس دانش‌آموzan، و مطالعه طاهری و شفیعی امیری (۲۰۱۲) مبنی بر اثربخشی آرامش عضلانی و آموزش مهارت‌های حل مسئله‌ی اجتماعی در کاهش اضطراب همخوانی دارد.

در تبیین این یافته نیز چنین می‌توان گفت که رویارویی با مسائل و مشکلات مختلف در زندگی، در صورتی که با کنارآمدن و حل موقیت آمیز همراه باشد، از طریق فرایند تقویت و قانون تجدید نظر شده اثر ثاندایک، منجر به افزایش عزت نفس، اعتماد به نفس، احساس کارآمدی و همچنین افزایش قدرت تحمل افراد می‌شود. از آنجاکه متغیرهای ذکر شده، از ویژگی‌های کلیدی تاب‌آوری و افراد تاب‌آور می‌باشد، می‌توان چنین نتیجه گرفت که آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی می‌تواند منجر به افزایش تاب‌آوری در دانش‌آموzan مبتلا به اختلال یادگیری شود. از طرف دیگر، تحقیقات (آن، الیکسون-اشمیت، جان والاندر و فرد بیاسینی، ۲۰۰۵ و واسیلوسکیا، ۲۰۱۱) نشان می‌دهند که بین تاب‌آوری و بهزیستی روان‌شناختی و کیفیت زندگی رابطه وجود دارد. بنابراین افزایش تاب‌آوری و ارتقای بهزیستی روان‌شناختی که در نتیجه‌ی آموزش حل مسئله اجتماعی به وقوع می‌پیوندد، می‌تواند هم‌دیگر را تقویت نموده و در نهایت موجبات بهبود سلامت روانی افراد را فراهم نمایند.

در کل می‌توان چنین نتیجه گیری کرد که آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی می‌تواند باعث ارتقای بهزیستی روان‌شناختی دانش‌آموzan مبتلا به اختلال یادگیری و نیز افزایش تاب‌آوری آن‌ها شود و با توجه به ارتباطی که بهزیستی روان‌شناختی و همچنین تاب‌آوری با بسیاری از متغیرهای تضمین کننده سلامت دارد، این آموزش می‌تواند تحولات مثبت زیادی را در زندگی افراد مبتلا به اختلال یادگیری ایجاد نماید.

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به محدود بودن نمونه‌ها به دانش‌آموzan مبتلا به اختلال یادگیری شهر اردبیل، عدم کنترل نوع اختلال یادگیری در نمونه‌ها و انتخاب نمونه‌ها بیشتر از یک جنس اشاره نمود. با توجه به این که اثربخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی در بهبود علائم گروه‌های مختلف از جمله دانش‌آموzan دارای ناتوانی یادگیری نشان داده شده است؛ لذا پیشنهاد می‌شود جلسات آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی برای افزایش بهزیستی روان‌شناختی و تاب‌آوری دانش‌آموzan دارای اختلال یادگیری، در برنامه‌های آموزشی مرکز ناتوانی یادگیری گنجانده شود.

منابع

- ابراهیمی اردی، یوسف (۱۳۹۰). نقش مکانیسم‌های دفاعی و تاب آوری در پیش‌بینی آسیب پذیری روانی مبتلا‌یان به آسم. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل.
- انجمان روان‌شناختی آمریکا (۲۰۰۰). متن تجدید نظر شده‌ی چهارمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی. ترجمه هاماپیک آزادیس یانس و محمد رضا نیکخو (۱۳۸۸). چاپ اول. تهران: نشر سخن.
- باباپور خیرالدین، جلیل؛ رسول زاده طباطبایی، کاظم؛ اژه‌ای، جواد و آشتیانی، علی (۱۳۸۲). بررسی رابطه بین شیوه‌های حل مسئله و سلامت روان‌شناختی دانشجویان. *مجله‌ی روان‌شناختی*، ۷(۱)، ۱۶-۳.
- بهزاد، بهنام (۱۳۸۴). فراتحلیل شیوع ناتوانی‌های یادگیری در دانش‌آموزان ابتدایی ایران. *فصلنامه‌ی پژوهشی در حیطه کودکان استثنائی*، ۷(۴)، ۴۳۶-۴۱۷.
- تقی پور، منوچهر (۱۳۷۷). بررسی و مقایسه باورهای غیر منطقی در اختلالات روان تنی با افراد به هنجار. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی.
- خوشکام، زهرا؛ ملک پور، مختار و مولوی، حسین (۱۳۸۷). اثر بخشی آموزش حل مسئله‌ی گروهی بر مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان با آسیب بینایی. *پژوهش در حیطه‌ی کودکان استثنائی*، ۸(۲)، ۱۵۶-۱۴۱.
- دادفر، صدیف (۱۳۹۰). اثر بخشی آموزش حل مسئله‌ی اجتماعی بر خودکنترلی، خودکارآمدی و تکانشوری دانش‌آموزان دارای استعداد اعیانی. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل.
- کاپلان، هارولد؛ سادوک، بنجامین و گرب، جان (۲۰۰۲). خلاصه‌ی روان‌پژوهشکی. ترجمه‌ی نصرت‌اله پورافکاری (۱۳۸۲). تهران: شهرآب.
- محمدی، مسعود (۱۳۸۴). بررسی عوامل مؤثر بر تاب آوری در افراد در معرض خطرسوء مصرف مواد. پایان‌نامه‌ی دکتری، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی.

محمدی، نورالله (۱۳۸۲). بررسی اثر درمانی آموزش توانش اجتماعی بر اختلال رفتار هنجاری در نوجوانان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران.

محمودی راد، مریم؛ آرسته، حمیدرضا؛ افقه، سومن و براتی سده، فریده (۱۳۸۶). بررسی نقش آموزش مهارت‌های ارتباطی و حل مسئله‌ی اجتماعی بر عزت نفس و هوش بهر دانش آموزان. فصلنامه‌ی توانبخشی، ۷۶-۷۱، ۲(۸).

مرسلی، آزاده؛ احمدی، فاطمه و سعادت، مهدی (۱۳۹۱). بررسی تأثیر روش تدریس حل مسئله در یادگیری فیزیک. سیزدهمین کنفرانس آموزش فیزیک ایران و سومین کنفرانس فیزیک و آزمایشگاه، دانشگاه زنجان.

مک، موران و مک، گرائر (۱۳۹۱). حل مسئله‌ی اجتماعی و ارتکاب جرم. ترجمه‌ی زینب خآن‌جانی و عبداله فیروزیان (۱۳۹۱)، چاپ اول. تهران: انتشارات ارجمند.

نریمانی، محمد؛ رجبی، سوران؛ افروز، غلامعلی و صمدی خوشخو، حسن (۱۳۹۰). بررسی کارآمدی مراکز ناتوانی‌های یادگیری استان اردبیل در بهبود علائم اختلالات یادگیری دانش آموزان. مجله ناتوانی‌های یادگیری، ۱(۱)، ۱۲۸-۱۰۹.

هاوتون، کیت؛ پال م، کیس؛ سالکووس، کرک؛ جوان، کلارک و دیوید، م (۲۰۰۰). رفتار درمانی شناختی، راهنمای کاربردی در درمان اختلالات روانی، ترجمه‌ی حبیب‌الله قاسم‌زاده (۱۳۸۱)، چاپ دوم. تهران: انتشارات ارجمند.

Abbott, S., & McConkey, R. (2006). The barriers to social inclusion perceived by people with intellectual disabilities. *Journal of Intellectual Disabilities*, 10, 275-287.

Ann, I., Alriksson-Schmidt, MA., Jan Wallander, & Fred Biasini. (2005). Quality of life and resilience in adolescents with a mobility disability *Journal of Psychology*, 32 (3), 370-379.

Auerbach, T. G., Gross-Tsur, V., Manor, O. & Shaler, R. S. (2008). Emotional and behavioral characteristics over a six year period in youths with persistent and nonpersistent dyscalculia. *Journal of learning Disabilities*, 41, 263-273.

Asher, S. & Taylor, A. (2001). The social outcomes of main streaming: a sociometric assessment and beyond. *Exception of children quarterly*, 12, 12-39.

Bananno, A. G. (2009). Loss, trauma, and human resilience. *American Psychologist*, 59, 20-28.

- Barker, S. (2002). A prospective longitudinal investigation of social problem-solving appraisal on adjustment to university, stress, health and academic motivation and performance. *Development of Psychology*, 35, 663-658.
- Belzer, K. D., D'Zurilla, T. J. & Maydeu, A. (2002). Problem solving and trait anxiety as predictors of worry in a college student population. *Journal of personality and Individual Differences*, 33 (4), 573-585.
- Cooper, S., Smiley, E., Morrison, J., Williamson, A. & Allan, L. (2007). Mental ill-health in adults with intellectual disabilities: prevalence and associated factors. *The British Journal of psychiatry*, 190, 27-35.
- Connor, M. (2006). Assessment of resilience in the aftermath of trauma. *The Journal of clinical psychiatry*, 67(2), 46-49.
- Conner, K. M. & Davidson, J. R. T. (2003). Development of new resilience scale: the Conner-Davidson Resilience Scale (CD-RISC). *Journal of Development and Anxiety*, 18, 76-82.
- Franser, M., Galinsky, E., Smokowski, P., Day Tevzian, A., Rose, A. & Guo, S. (2006). Social information – processing skills training to promote competence and prevent aggressive behavior in the third grads. *Conselling and clinical psychology*, 73(6), 1045-1055.
- Fletcher, I. M. & Morris, R. D. (2007). Classification and definition of learning disabilities: An integrative perspective In HL. Swanson, K.R. harris & S.Graham (Eds). *Handbook of learning disabilities*. New York: the Guilford Press.
- Fossles, M. A., Rosenbery, M. S. & Rosenbery, L. A. (1991). Concomitant learning disabilities and learning problems in many students with behavioral emotional disorders: A conceptual model. *Behavioral Disorders*, 97, 10-16.
- Garmezy, N. & Masten, A. (1991). The protective role of competence indicators in children at risk. In life-span developmental psychology: Perspectives on stress and coping, edited by E. M. Cummings A. L. Greene, K. H. Karraker (151–74). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Publishers.
- Grossman, P. & Niemann, L. (2004). Mindfulness- based stress-reduction and health benefits and psychological well-being: A met analysis. *Journal of psychosomatic Research*, 35, 43-57.
- Hazal, J. S., Schomaker, J. B., Sherman, J. A. & Sheldon, J. (1982). Applications of a group training program social skills and problem solving to learning disabled and nonlearning disabled youth. *Learning disability Quarterly*, 5, 398-408.
- Hegel, M. T., Barret, J. E. & OXman T. E. (2000). Training therapists in problem solving treatment of depressive disorders in primary care. *Families system and health*, 18(6), 423-435.
- Mogasal, V. V., Patil, V. D., Pal, N. M. & Mogasal, V. (2011). Prevalence of specific learning disabilities among primary schools children in a south Indian city Indian. *Journal of Pediatrics*, 79(3), 1-6.
- Sohrabi, R., Mohammadi, A. & Adalatzadeh, G. A. (2013). Effectiveness of group counseling with problem solving approach on educational self-efficacy improving. *Original Research Article Procedia-social and Behavioral Sciences*, 84, 1782-1784.

- Taheri, M. & Shafiei Amiri, M. (2012). Effectiveness of muscle relaxation and social problem-solving skills training on decreasing anxiety. *European Psychiatry*, 27, 153.
- Vasilevskaia, T. (2011). Social problem solving as a moderator in the relationship between pregnancy specific stressors and depressive symptoms. Dissertation for Doctor of Philosophy. *DREXEL UNIVERSITY*.

The effect of social problem-solving training on psychological well-being and resiliency of students with learning difficulties

A. Atadokht¹, H. Norozi² & O. Ghaffari³

Abstract

The purpose of this study is to examine the effectiveness of social problem-solving skill training in promoting psychological well-being and resiliency of students with learning disabilities. The research is experimental. Research samples were consisted of 40 students with learning disability aged 12-16 selected from Ardabil Learning Disability Center using simple random sampling method. The participants were assigned into two experimental and control groups. Subjects of the experimental group attended in 6-session group social problem solving training program. Data were collected using Riff's Psychological Well-being and Conner and Davidson's Resilience tests. Results showed that social problem solving training has positive effect on the promotion of resilience, psychological well-being and almost all of psychological well-being components (self-acceptance, positive relations with others, autonomy, purpose in life and personal growth) with the exception of environmental mastery component in students with learning disabilities ($p<0.05$). These results have important implications regarding the education and counseling services to the students with learning disorders.

Keywords: learning disabilities, social problem solving skill, psychological well-being, resiliency

1. Corresponding author: Assistant Professor of Psychology, University of Mohaghegh Ardabili.
Email: ak_atadokht@yahoo.com

2. M.A. in Clinical Psychology, Islamic Azad University, Science and Research, Ardabil Branch

3. Assistant Professor of Psychology, Islamic Azad University of Ardabil